

## U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Tomáše Foltase a soudců Mgr. Davida Hipšra a Mgr. Lenky Krupičkové v právní věci žalobkyně: **A. B.**, zastoupena Mgr. Radimem Strnadem, advokátem se sídlem Příkop 8, Brno, proti žalované: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2, P. O. Box 78, Praha 3, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 20. 9. 2018, č. j. 41 A 41/2018 - 26,

**t a k t o :**

Kasační stížnosti **se p ř i z n á v á** odkladný účinek.

### O d ů v o d n ě n í :

[1] Včas podanou kasační stížností se žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) domáhá zrušení výše označeného rozsudku krajského soudu, kterým byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí žalované ze dne 23. 7. 2018, č. j. CPR-29000-2/ČJ-2017-930310-V243, jímž bylo zamítnuto odvolání stěžovatelky proti rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Jihomoravského kraje ze dne 7. 9. 2017, č. j. KRPB-60542/ČJ-2017-060026-SV. Tímto rozhodnutím bylo stěžovatelce dle § 119 odst. 1 písm. b) bod 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, v rozhodném znění (dále též „zákon o pobytu cizinců“), uloženo správní vyhoštění a stanovena doba, po kterou jí nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie, v délce 3 měsíců.

[2] Podáním ze dne 30. 10. 2018 stěžovatelka požádala o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Uvedla, že nepřiznáním odkladného účinku by nabyl právní moci výše označený rozsudek krajského soudu, což by mělo za následek zánik oprávnění stěžovatelky pobývat na území České republiky. Stěžovatelka má na území České republiky vytvořeny zejména osobní vazby. Po celou dobu svého pobytu v ČR se nadto věnovala studiu, jakožto přípravě na své budoucí povolání. Opuštění území by pro stěžovatelku představovalo nenahraditelnou újmu. Musela by ukončit studium bez možnosti v něm pokračovat, čímž by byla zásadně ovlivněna její možnost výběru budoucího povolání. Stěžovatelka by rovněž ztratila zázemí, které si za dobu svého pobytu v České republice vybudovala. Doplnila, že její jednání, v důsledku kterého jí bylo správním orgánem I. stupně uloženo správní vyhoštění, nebylo jednáním úmyslným ani vědomým. Rovněž délka doby, po kterou po kterou nelze stěžovatelce umožnit vstup na území členských států Evropské unie (3 měsíce), svědčí o skutečnosti, že správní orgán I.

stupně zohlednil celkovou situaci stěžovatelky. Stěžovatelka zdůraznila, že v případě realizace správního vyhoštění by po dobu nejméně 3 měsíců, ale reálně po dobu delší, neměla možnost získat jiný druh povolení k pobytu v České republice (s ohledem na lhůty vázící se k rozhodováním o jednotlivých druzích pobytu). Stěžovatelka odkázala na judikaturu Nejvyššího správního soudu a vyslovila přesvědčení, že s ohledem na zachování práva na spravedlivý proces by měl být její kasační stížnosti přiznán odkladný účinek. Doplnila, že újma způsobená jiným osobám přiznáním odkladného účinku je zanedbatelná, resp. žádná. Stěžovatelce totiž bylo uloženo vyhoštění z důvodu chybějícího povolení pro zaměstnání. Újma způsobená vyhoštěním by proto byla nepoměrně vyšší, než újma způsobená přiznáním odkladného účinku. Přiznání odkladného účinku kasační stížnosti by nebylo ani v rozporu s důležitým veřejným zájmem, neboť působení stěžovatelky na území České republiky doposud nezavdalo domněnku, že by svým pobytem takový zájem narušovala.

[3] Žalovaná se k návrhu na přiznání odkladného účinku vyjádřila přípisem ze dne 12. 11. 2018, v němž navrhla zamítnutí návrhu, neboť dle jejího názoru stěžovatelka neuvedla žádné relevantní důvody, na základě kterých by jí měl být odkladný účinek přiznán.

[4] Kasační stížnost nemá podle § 107 s. ř. s. odkladný účinek, Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s veřejným zájmem. Možnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je tedy podmíněna kumulativním splněním dvou podmínek: (i) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a (ii) přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[5] Při posouzení návrhu na přiznání odkladného účinku Nejvyšší správní soud vycházel především z předpokladu, že nedojde-li k odkladu právních účinků napadeného rozsudku do doby meritorního rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o kasační stížnosti, může být stěžovatelka v důsledku právních účinků pravomocného a vykonatelného správního rozhodnutí nucena opustit území České republiky. Stěžovatelce by tak hrozila značná újma, neboť jak Nejvyšší správní soud uvedl, „[j]e-li přezkoumáváno rozhodnutí příslušných správních orgánů o správním vyhoštění, je újma, hrozící stěžovateli z jeho výkonu, zřejmá ze samotné povahy tohoto rozhodnutí. To platí přinejmenším, pokud jde o zajištění práva na spravedlivý proces a práva na respektování soukromého života.“ (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 11. 2014, č. j. 1 Azs 160/2014 - 25, č. 3169/2015 Sb. NSS).

[6] Právě k újmě na právu na spravedlivý proces (k němuž náleží mj. právo účastníka vystupovat v tomto řízení osobně, být v kontaktu se svým zástupcem či udělovat mu konkrétní pokyny pro výkon zastoupení atp.) by mohlo v projednávaném případě dojít nepřiznáním odkladného účinku kasační stížnosti (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011 - 100; ze dne 16. 8. 2012, č. j. 4 As 56/2012 - 58; nebo ze dne 5. 11. 2014, č. j. 1 Azs 140/2014 - 25). Tuto újmu přitom Nejvyšší správní soud

pokračování

považuje za nepoměrně větší, než jaká hrozí jiným osobám v důsledku přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, žádná taková potenciální újma třetích osob totiž nebyla zjištěna (viz obdobně usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 11. 2014, č. j. 1 Azs 160/2014 - 25).

[7] Nejvyšší správní soud zároveň neshledal, že by byl přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti zásadně narušen veřejný zájem. Odkladný účinek kasační stížnosti neznemožní definitivně výkon správního rozhodnutí, neboť přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti se účinky napadeného rozhodnutí toliko odkládají. I v případě, že je správní rozhodnutí vydáno ve veřejném zájmu, neznamená nutně odklad jeho účinků rozpor s takovýmto veřejným zájmem. K naplnění veřejného zájmu totiž může postačovat i pozdější nastoupení účinků správního rozhodnutí.

[8] Nejvyšší správní soud tedy dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti jsou v daném případě splněny, a proto rozhodl tak, že kasační stížnosti přiznal odkladný účinek.

**P o u č e n í:** Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. prosince 2018

JUDr. Tomáš Foltas  
předseda senátu